Երանի որք ոչ տես ինն,
և լինի՛ն յիս հաւատաց եալ.
Եւ միւս վերնատունն է ուր,
հոգին ս՟բ յառաքելոցն իջ եալ.
Եւ տեղին ուր մետասան քն,
սակս միոյն վիճակս որ արկ եալ.
Եւ վիճակն Մատաթի այ.
ը՛նդ մետասանսն եղև համար եալ,
Եւ տեղին ուր առաքեալ քն.
զ տիեզերս ի վիճակ արկ եալ:
Եւ տեղին զոր և ասէ,
ս՟բ Ա՟ Ծածինն աղօթ եալ,
Եւ տեղին ուր էջ մեր տէրն,
ի փոխումն մօրն իւր երած եալ.
Եւ տուն յոհաննու սըր բոյ,
աւետարանչին, Անդ և ո՛ւր.
Հաւաքումն առաքել ոց.
յոր ժամ միշտ կոյսն եղև նընջ եալ:
Անդէ սիւնն ուր երբեմն էր,
սուրբ Ա՟ Ծածինն եղև եալ.
Սնելով ի գրկում իւր.
վասըն մեր զա՟ծն մարդաց եալ:
Անդ է և սիւն ըն միւս որ,
ուստի ջուր ասեն թէ բըխ եալ:
Յաւուր տօնի սրբութ եան.
տ՟ն ընդ առաջին որ պատմ եալ: